

2. Článok 15 ods. 1 smernice 90/619, zmenenej smernicou 92/96, v spojení s článkom 31 smernice 92/96 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak poisťovňa neposkytla poisťníkovi informáciu o jeho práve na odstúpenie od zmluvy, alebo mu poskytla informáciu, ktorá je nesprávna do takej miery, že pripravila poisťníka o možnosť uplatniť svoje právo na odstúpenie od zmluvy v podstate za tých istých podmienok, ako keby táto informácia bola správna, lehota na uplatnenie práva na odstúpenie od zmluvy neplynie, aj keď sa poisťník o existencii práva na odstúpenie od zmluvy dozvedel iným spôsobom.
3. Článok 15 ods. 1 smernice 90/619, zmenenej smernicou 92/96, v spojení s článkom 31 smernice 92/96 a článok 35 ods. 1 smernice 2002/83 v spojení s článkom 36 ods. 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že po vypovedaní zmluvy a splnení všetkých z nej vyplývajúcich povinností, najmä pokiaľ ide o vyplatenie odkupnej hodnoty poisťovňou, môže poisťník ešte uplatniť svoje právo na odstúpenie od zmluvy, pokiaľ právo rozhodné pre zmluvu neupravuje právne účinky neposkytnutia informácie týkajúcej sa práva na odstúpenie od zmluvy alebo poskytnutia nesprávnej informácie.
4. Článok 15 ods. 1 smernice 90/619, zmenenej smernicou 92/96, článok 35 ods. 1 smernice 2002/83 a článok 185 ods. 1 smernice 2009/138 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej je poisťovňa povinná vyplatiť poisťníkovi, ktorý uplatnil svoje právo na odstúpenie od zmluvy, iba odkupnú hodnotu.
5. Článok 15 ods. 1 smernice 90/619, zmenenej smernicou 92/96, článok 35 ods. 1 smernice 2002/83 a článok 186 ods. 1 smernice 2009/138 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na uplatnenie práva na úroky spojené s vrátením neoprávnene vyplatených súm požadovaných poisťníkom, ktorý uplatnil svoje právo na odstúpenie od zmluvy, stanovuje trojročnú premlčaciu lehotu, pokiaľ stanovenie takejto lehoty nespochybňuje účinnosť práva tohto poisťníka na odstúpenie od zmluvy, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu vo veci C-479/18.

(¹) Ú. v. EÚ C 294, 20.8.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 19. decembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato - Taliansko) – Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Vec C-385/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Pojem – Verejný železničný podnik v nepriaznivej situácii – Opatrenia pomoci – Pridelenie finančnej pomoci – Cieľ – Zabezpečenie neprerušenej prevádzky verejného železničného podniku – Pridelenie a podiel na základnom imaní tohto verejného podniku – Prevod do základného imania iného verejného podniku – Kritérium súkromného investora – Povinnosť predchádzajúceho oznámenia novej pomoci)

(2020/C 68/05)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Žalovaný: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Za účasti: Ferrovie dello Stato Italiane SpA, Gestione Commissariale per Le Ferrovie del Sud Est e Servizi Automobilistici Srl a socio unico, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Výrok rozsudku

1. Článok 107 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že s výnimkou overení, ktoré má vykonať vnútroštátny súd, tak pridelenie peňažnej sumy verejnemu podniku, ktorý sa nachádza vo vážnej finančnej situácii, ako aj prevod celého vlastníckeho podielu členského štátu na základnom imaní tohto podniku na iný verejný podnik, bez protiplnenia, ale na základe záväzku tohto posledného uvedeného podniku odstrániť majetkovú nerovnováhu prvého podniku, môžu byť kvalifikované ako „štátna pomoc“ v zmysle tohto článku 107 ZFEÚ.
2. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že ak sú opatrenia, ako sú pridelenie peňažnej sumy verejnemu podniku nachádzajúcemu sa vo vážnej finančnej situácii alebo prevod celého vlastníckeho podielu členského štátu na základnom imaní tohto podniku na iný verejný podnik, bez protiplnenia, ale na základe jeho povinnosti odstrániť majetkovú nerovnováhu prvého uvedeného podniku, kvalifikované ako „štátna pomoc“ v zmysle článku 107 ZFEÚ, prináleží vnútroštátnemu súdu, aby vyvodil všetky dôsledky vyplývajúce zo skutočnosti, že táto pomoc nebola v rozpore s ustanoveniami článku 108 ods. 3 ZFEÚ oznámená Komisii a treba ju teda považovať za protiprávnu.

(¹) Ú. v. EÚ C 294, 20.8.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. decembra 2019 – Patrick Grégor Puppinck a i./Poľská republika, Európska komisia, Európsky parlament, Rada Európskej únie, European Citizens' Initiative One of Us

(Vec C-418/18 P) (¹)

(Odvolanie – Inštitucionálne právo – Iniciatíva občanov „Jeden z nás“ – Oznámenie Európskej komisie obsahujúce jej závery a odôvodnenie, prečo neprijme opatrenia požadované v občianskej iniciatíve)

(2020/C 68/06)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolatelia: Patrick Grégor Puppinck, Filippo Vari, Josephine Quintavalle, Edith Frivaldszky, Jakub Baltroszewicz, Alicia Latorre Canizares, Manfred Liebner (v zastúpení: R. Kiska, Solicitor, P. Diamond, Barrister)

Ďalší účastníci konania: European Citizens' Initiative One of Us, Európska komisia, (v zastúpení: H. Krämer, splnomocnený zástupca), Poľská republika, Európsky parlament, Rada Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Patrick Grégor Puppinck, Filippo Vari, Jakub Baltroszewicz, Manfred Liebner, Josephine Quintavalle, Edith Frivaldszky a Alicia Latorre Canizares znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania Európskej komisie.

(¹) Ú. v. EÚ C 341, 24.9.2018.